

اظهارات جنجالی جلیلی هم‌زمان با توقف مذاکرات احیای برجام

ظریف دو سال پیش پاسخ داده بود

گروه سیاسی – **سید سعید مجید حسینی**؛ سخنان جدید سعید جلیلی درباره برجام، آن هم در شرایطی که تیم مذاکره کننده در دولت جدید، پس از نزدیک سه هجده ماه هیچگونه دستاوردی در لغو تحریم نداشته، حاشیه ساز شده است. گویی شاهد دور تازه ای از فرافکنی منتقدان برجام برای پنهان کردن ناکامی آنها در احیای برجام و لغو تحریم هستیم.

سعید جلیلی، نماینده رهبری در شورای عالی امنیت ملی و رئیس اسبق تیم مذاکره کننده هسته‌ای در تازه ترین سخنرانی خود در دانشگاه یزد گفته: در دورانی که بنده به این مذاکرات اعزام می شدم، بارها گفتم که نتیجه چندانلی از این مذاکرات حاصل نمی‌شود؛ توافقی که حاصل شد، ایرادهای بسیار فراوانی داشت، نظیر بند ۳۷ برجام که باورنکردنی است. جلیلی ادامه داد:
اژانس هسته‌ای پس از برجام و توقف بسیاری از فعالیت‌ها ۱۵ بار اعلام کرد که ایران به وظایف خود عمل کرده است، اما طرف امریکایی از این توافق خارج شد و هیچ چیزی حاصل نشد.

وی افزود: پس از برجام و پیش از خروج آمریکا هم سرمایه زیادی جذب نشد، بر این اساس بود که رهبری در ابتدای دولت فرمودند برنامه بیزی خود را متوقف بر مذاکرات برجام نکنند. مذاکره کننده ارشد ایران در دولت احمدی نژادهمچنین گفته ما اصلا ذیل فصل هفت نبودیم که بخواهیم با برجام از آن بیرون بیاییم. دستاورد موهوم ساختند. می گفتند کشور را از جنگ نجات دادیم؛ کجا داشت جنگ می شد؟ پس از برجام، کجا سرمایه گذاری خارجی جذب شد؟ برجام خسارت محض بود. این نخستین بار نیست که سعید جلیلی درباره بی نتیجه بودن برجام سخن می گوید. این درحالیست که طبق آمار مستند، پس از برجام مسیر جذب سرمایه گذاری خارجی در حال هموار شدن بود و حتی با افزایش صادرات نفت، رشد اقتصادی کشور از ۸٫۷ درصد فراتر رفته بود. اما به دلیل روی کار آمدن دونالد ترامپ در آمریکا و خروج این کشور از برجام، دستاوردهای برجام پایدار نبود. با این‌حال، بخش دیگری از سخنان جلیلی هم مورد توجه قرار گرفته است، آنجا که به صراحت می گوید ایران ذیل فصل هفت نبود که با برجام از آن بیرون بیاید. فصل هفتم منشور ملل متحد اختیارات شورای امنیت سازمان ملل را برای حفظ صلح بیان می کند؛ و به این‌شورا اجازه می دهد تا «چود» هر گونه تهدیدی برای صلح، نقض صلح یا اقدام تجاوزگرنه» را تعیین کند و اقدامات امنیتی و غیرنظامی را برای «قراردی صلح و امنیت بین‌المللی» انجام دهد. محمدجواد ظریف وزیر

امور خارجه پیشین ایران و مسئول تیم مذاکره کننده ای که مذاکراتش منجر به تحقق برجام و خروج ایران از فصل هفت شد دو سال پیش، به این سخنان جلیلی پاسخ داده بود؛ پاسخی که طی دو روز گذشته دوباره مورد توجه قرار گرفته است.

ظریف گفته بود: «این اظهارات، از دروغ هم بدتر است، فاجعه است. می‌دانید منظورشان چیست؟ منظورشان این است که ما تحت ماده ۴۲ فصل ۷ نیستیم؛ دوستان ما حالی شان نیست که خود ۷ بین المللی از ماده ۳۹ تا ۵۱ در آن قرار دارد. اگر تمام قطعنامه های

واکنش وزارت خارجه فرانسه به احضار سفیر این کشور

برخلاف آنچه در ایران می‌گذرد آزادی مطبوعات وجود دارد و این (آزادی) توسط یک قاضی در چارچوب یک قوه قضاییه مستقل نظارت می‌شود. وی در ادامه گفت که در فرانسه هیچ قانونی برای مقابله با کفرگویی وجود ندارد. به گزارش ایسنا، در پی اعلام موه یک نشریه فرانسوی در توهین به مرجعیت، مقدسات و ارزشهای دینی و ملی ایران عصر روز سه‌شنبه «نیکلاس رش» سفیر فرانسه در جمهوری اسلامی ایران به وزارت امور خارجه احضار شد. ناصر کنعانی سخنگو و رئیس مرکز دیپلماتسی عمومی وزارت امور خارجه در جریان این احضار ضمن ابلاغ مراتب اعتراض شدید کشورمان به دولت فرانسه اظهار کرد: جمهوری اسلامی ایران توهین به مقدسات و ارزش های اسلامی، مذهبی و ملی خود را به هیچ وجه نمی‌پذیرد.

در مقدمه همه قطعنامه های شورای امنیت علیه ایران نوشته: تحت فصل هفتم!

رضا نصری حقوقدان بین‌المللی نیز با انتشار توییتی به ادعای سعید جلیلی در خصوص قرار نگرفتن ایران ذیل هفت منشور ملل متحد واکنش نشان داد و نوشت: در مقدمه همه قطعنامه‌های شورای امنیت علیه ایران از سنال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ با جوهر سیاه

روی کاغذ سفید نوشته «تحت فصل هفتم» اقدام می‌شود. ماده ۴۱ هم ماده‌ای از همین فصل است! شگفت‌انگیز است موضوعی به این بهادت، به این وضوح و به این آشکاری سال‌هاست در ایران محل انکار و مناقشه است.

فصل ۷ را بخوانید آخرین جمله اش نوشته که در مواد ۴۰، ۴۱ و ۴۲ Acting است. سه مرحله است. قطعنامه ۱۹۶۹، ۱۶۶۶ تحت ماده ۴۰ قرار دارد یعنی اقدامات موقتی. ۳۹ هم در فصل ۷ قرار دارد یعنی فقط تهدید صلح امنیت تصور کردن فصل ۷. وقتی گفته می‌شود ۴۰ یعنی شما تهدید صلح امنیت محرز است حالا شورای امنیت در برخورد با تهدید صلح و امنیت می‌گوید شما این اقدامات موقتی را بدون تاثیر انجام داداید می‌رسد به ماده ۴۱ شروع می‌کند به ضمانت اجرایی. در ماده ۴۲.

البته این سخنان ظریف قبلا هم اعلام شده

اظهارات جنجالی جلیلی هم‌زمان با توقف مذاکرات احیای برجام

ظریف دو سال پیش پاسخ داده بود

قرار گرفته اند. کره شمالی ۱۹۵۵، لیبی ۱۹۷۳، آنگولا ۱۹۹۱، یوگوسلاوی ۱۹۹۲، سومالی ۱۹۹۳، رواندا ۱۹۹۴، افغانستان، تیمورشرقی، کنگو، سیرالئون ۱۹۹۹، عراق در سالهای ۱۹۹۰، ۱۹۹۵ و ۲۰۰۲، هائیتی ۲۰۰۴ و ایران ۲۰۰۶ مشمول فصل هفتم منشور سازمان ملل شده اند. در همه این موارد مداخله نظامی صورت گرفت و پیامد اینن مداخله نظامی این بود که این کشورها صدمات و لطمات زیادی را متحمل شدند. به عنوان مثال، در همین راستا می‌توان به دخالت و اقدام نظامی سازمان ملل متحد در کره در سال ۱۹۵۰ در طی جنگ کره، استفاده از نیروهای قابل ملیتی در عراق و کویت در سال ۱۹۹۱، اقدام نیروهای بین‌المللی علیه القاعده در افغانستان در سنال ۲۰۰۱ و اقدام نیروهای بین‌المللی در لیبی در سال ۲۰۱۱ اشاره کرد. تنها تهاوری که رهاکار معضل ایجاد شده را با صلح و گفت و گو پیدا کرد و مناقشه مذکور را به پایان برد، ایران است که با تحقق برجام، ایران را از ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد خارج کرد.

به نظر می‌رسد سخنان سعید جلیلی از این منظر قابل ارزیابی است که دوباره خطر فرزان گرفتن ایران ذیل فصل هفتم افزایش یافته است .مهدی مطهرینا کارشناس مسائل بین الملل ازآرامه اسامال گفته بودغرب در حال زمینه‌سازی برای قسرار دادن ایران ذیل فصل ۷ منشور سازمان ملل است: «قطعنامه حقوق بشری که در چارچوب تغییر و تحولات دهه های اخیر در تبدیل کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل به شورای حقوق بشر سازمان ملل به عنوان یکی از ارکان اساسی این سازمان مورد توجه قرار گرفت، موجب شده تا سطح مصوبات این شورا اگر چه ضمانت اجرایی قدرتمندانه ای را از منظر ارایه شکلی و حقوقی به خود اختصاص نمی‌دهد اما در محتواسازی برای حرکت رکن اصلی سازمان ملل متحد در جهت برخورد با کشورهای هدف را مورد توجه قرار دهد. به هر تقدیر در منشور سازمان ملل متحد و در فصل هفتم و بر اساس قوانین مندرج در آن نقض یا تهدید امنیت بین المللی، صلح جهانی و حقوق بشر، سه رکن از ارکان اساسی تحرکات جامعه جهانی علیه کشورهایی است که این تهدیدات را متوجه می‌رسد نزدیکان دولت رئیسی که چه در دوره قبل از دولت روحانی و چه در یک سال اخیر می‌رسد نزدیکان دولت رئیسی که چه در دوره قبل از دولت روحانی و چه در یک سال اخیر توانستند موفقیتی در لغو تحریم و احیای برجام داشته باشند و حتی از بردن نام برجام هم پرهیز می‌کنند، حالا برای پوشاندن ناکامی خود، مسیر دیگری را در پیش گرفته انده مسیری که البته نتیجه‌ای برای مردم ندارد.

روز ۲۳ شهریور ۱۳۹۴، هفتمین جلسه کمیسیون برجام در مجلس برگزار شد و ظریف در آن جلسه گفت که ما کاملاً از ذیل فصل هفتم خارج شده‌ایم. ظریف روز ۲۳ تیرماه ۱۴۰۰ نیز در ششمین سالگرد برجام در توییتی نوشت: شش سال پیش در چنین روزی برجام مسئله فصل هفتم (منشور) شورای امنیت سازمان ملل را بدون توسل به جنگ حل کرد. همه این موضع‌گیری‌ها نشان می‌دهد که ایران تحت فصل هفتم منشور شورای سازمان ملل بوده است. نکته مهمتر این که در طول دوره‌ای گذشته چندین کشورذیل ماده ۷ این منشور

واکنش پاریس به بسته شدن انجمن ایران‌شناسی فرانسه در ایران

سال ۱۸۹۷ تأسیس شده بود و موسسه فرانسوی مطالعات ایرانی در تهران، که در سال ۱۹۴۷ توسط هاری کوربین تأسیس شده، ایجاد شد. وزارت امور خارجه ایران، روز گذشته در بیانیه‌ای درباره بسته شدن انجمن ایران‌شناسی فرانسه در ایران، اعلام کرد: با تأکید بر مسئولیت غیرقابل انکار دولت فرانسه در برابر نقض حرمت آزادی، هنک حقوق بشر، اهانت به ارزشهای دینی، تعدی به باورهای مذهبی و تهدید حاکمیت ملی دیگر کشورها از سوی اشخاص حقیقی و حقوقی تحت حاکمیت دولت فرانسه، سکوت در برابر اقدام ضد فرهنگی و ضد انسانی نشریه مبتذل فرانسوی را برنتابیده و ضمن بازنگری در مناسبات فرهنگی با فرانسه در بررسی امکان ادامه فعالیت فرهنگی فرانسه در ایران، در گام نخست فعالیت انجمن ایران شناسی فرانسه در ایران را تعطیل می‌کند.

بی‌تفاوت بود. شاید هم ایران می‌خواهد فضای بحث را تغییر دهد.

جمهوری اسلامی کار آسانتر این است که انگشت اتهام را به سمت دشمنان خارجی بگیرد و نه به سمت سیاست‌های واپسگرایانه خودش که عامل ناآرامی‌هاست. انتقاد و تحریم‌های آمریکا و اروپا، از نگاه تهران بخشی از کارزارِی است که بویژه اسرائیل و عربستان سعودی را هم در بر می‌گیرد تا جمهوری اسلامی را بی ثبات سازد. تهران نمی‌خواهد هنگامی که محاصره شده، اینطور وانمود شود که در سیاست‌های داخلی یا خارجی‌اش، کوتاه آمده است. برای دولتمردان ایران شاید زمانش رسیده که موضوع بحث را دوباره به سمت توافق هسته‌ای بچرخانند. دستاورد اقتصادی توافق هم، با آزاد شدن دارایی‌های مسدود شده و رفع تحریم بخش‌های انرژی و مالی، بسیار کارساز است.

شاید بدبینی‌هایی نسبت به مقاصد تهران در میان باشد اما با توجه به حساسیت مسئله، نمی‌شود نسبت به آنچه ظاهراً یک چرخش احتمالی در موضع فرانسه است،

می‌کند و به وزارت انرژی آمریکا بازمی‌گردد تا به فعالیت خود پیرامون سیاست هسته‌ای ادامه دهد. به گزارش ایرنا، تارنمای آمریکایی «صهیونیستی»کسیوس» با ارتباط این ارشد آمریکایی نوشت که بلاتک، کارمند اداره بلانک از تیم رابرت مالی نشانه دیگری از اعتقاد دولت جو بایدن رئیس جمهور آمریکا تارنمای آکسیوس به نقل از سه مقام آمریکایی اعلام کرد که جرت بلانک، معاون رابرت مالی نماینده ویژه آمریکا در امور ایران، تیم ایران را در وزارت امور خارجه ترک

ویژه

گام به گام تا ایجاد اجماع علیه ایران

کشور ایران بخاطر ویژگی‌های خاصی که دارد از توانایی زیادی برای تأثیرگذاری در سطح بین‌المللی و مهمتر از آن در سطح منطقه‌ای برخوردار است، ولی در عین حال میزان اثربخیزی آن از تحولات بین المللی و منطقه‌ای هم بسیار بالا است؛ بنابراین برای کشور ایران امور خارجی نیازمند توجه ویژه و درک دقیق و عمیق از تحولات بین الملل به خصوص در مورد موضوعاتی است که به ایران مربوط می‌شود. تاریخ معاصر ایران مملو از نمونه‌هایی است که به ما نشان می‌دهد چگونه اندکی غفلت باعث خسارت‌های هنگفت و از دست رفتن فرصت‌های بزرگ برای کشور شده است. «حمزه صالحی» در انتخاب می‌نویسد که موقعیت ویژه ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک ایران در کنار تجربه تاریخی ایرانیان در دو قرن اخیر نشان می‌دهد که کشور ما نیازمند اتخاذ یک سیاست خارجی با رویکردی ملی و غیرایدئولوژیک است تا با انعطاف بیشتری برای تأمین منافع ملی کشور اقدام شود. اتخاذ چنین رویکردی باعث می‌شود نگاه غیر محدود و بازتری به منافع کلان کشور صورت بگیرد و بن بسته‌های احتمالی در سیاست خارجی با هزینه بسیار کمتری گشوده شوند. یکی از مهمترین وظایف دستگاه دیپلماسی کشور فراهم کردن زمینه‌های لازم برای پیشرفت و توسعه کشور است که این مهم با تهدیدزایی از کشور و خلق فرصت‌های جدید از طریق ایجاد

افزایش و تقویت پیوندها و مناسبات خارجی رخ می‌دهد.

در ایران پسا انقلاب و به خصوص بعد از اشغال سفارت آمریکا، سیاست آمریکا سنتیزی به رکن غیر قابل تغییر سیاست خارجی ایران تبدیل شد و متعاقب آن واشنگتن هم سیاست ایران هراسی را در پیش گرفت که نتیجه آن امنیتی شدن سیاست خارجی ایران بوده است. اگرچه در بعضی دولت‌ها تلاش‌های زیادی برای شکست این فضا و خروج ایران از آن انجام شد، ولی این تلاش‌ها به دلایل داخلی و خارجی مانند سنگ اندازی گروه‌های خودسر و تندرو در ایران و آمریکا و نیز لابی کشورهای منطقه و سپس فرصت سوزی‌هایی که صورت گرفته با شکست روبرو شده است. این مهم باعث شده است تا تمام تلاش کشور متمرکز بر مسائل امنیتی و خنثی‌سازی تهدیدهای وجودی و نیز اتهام زدایی از خود در سطح بین الملل شود. ارجاع پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت که باعث شد کشور ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد قرار بگیرد از مهمترین آثار امنیتی شدن وجهه بین المللی و سیاست خارجی ایران بود. با صدور چند قطعنامه که مهمترین آن‌ها قطعنامه ۱۹۲۹ بود سطح و دامنه خطرات علیه کشور افزایش یافت. در نهایت با مذاکراتی سخت و نفس گیر که به برجام منتهی شد، ایران از ذیل فصل هفتم منشور سازمان ملل خارج شد و تحریم‌های بین المللی لغو شدند. اما با فاصله کمی ائتلاف تندروهای داخلی و خارجی علیه برجام و ظهور پدیده ترامپ وضعیت را دگرگون کرد. با این حال دستگاه دیپلماسی کشور در آن زمان با هوشمندی بالایی مانع از تحقق اهداف ترامپ شد و خروج او از برجام حداقل از لحاظ حقوقی و سیاسی با واکنش منفی جامعه جهانی و حتی متحدان اروپایی آمریکا مواجه شد. اما با روی کار آمدن بایدن و اعلام آمادگی کاخ سفید برای احیای برجام، موفقیت واشنگتن در ترمیم روابط آمریکا با متحدانش که در زمان ترامپ آسیب دیده بود و در سمت دیگر دولت تعلیل رئیسی برای آغاز مذاکرات هسته‌ای و تأکید روی برخی موارد غیر قابل امکان در فضای بین الملل و نیز آغاز جنگ اوکراین، ماجرای استفاده مسکو از پهپادهای تهران و تأثیر منفی روسیه در مذاکرات که باعث به کما رفت برجام شد، به مرور فضا را با نفع آمریکا تغییر داد. بنابراین، بار دیگر ایران به عنوان یک بازیگر نامساز ملل علیه ایران به اتهام در حالی است که دولت آمریکا ناقض اصلی توافق است، ولی ضعف دستگاه سیاست خارجی و تیم مذاکره کننده هسته‌ای باعث شده تا فضا کاملاً به نفع آمریکا تغییر پیدا کند.

واقعیت این است که فضای بین المللی ایران در طی این دو سال آسیب جدی دیده است و کشور نیازمند یک تدبیر جدی است که بتواند آن را مدیریت کند. رفتار دولت در تحولات اخیر ایران و استفاده روسیه از پهپادهای اتحاری تهران بیش از پیش باعث شده است که فضای بین المللی ایران به نوعی ناامن و هزینه زا شود. آثار این وضعیت در سطح منطقه‌ای و بین المللی کاملاً قابل مشاهده است. تصویب قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل علیه ایران به اتهام نقض حقوق بشر، اخراج ایران از کمیسیون مقام زن در سازمان ملل متحد و پر اهمیت‌تر از همه تشکیل کمیته حقیقت یاب سازمان ملل درباره اعتراضات از مهمترین اقداماتی هستند که در سطح بین المللی علیه ایران انجام شده و از جانب دستگاه دیپلماسی بی توجهی و انکار روبرو شده است که خود می‌تواند زمینه ساز درگیری‌های بیشتری برای کشور شود، مخصوصاً اینکه مورد آخر این توان بافوق را دارد که به وسیله آن پرونده جدیدی علیه ایران در شورای امنیت باز شود.

در سمتی دیگر کشور اروپایی که ملاحظات متعددی زیادی در مورد برجام داشتند و از احیای آن به شدت حمایت می‌کردند به صراحت گفته اند که احیای برجام دیگر برای آن‌ها اولویت نیست و تحریم‌های جدیدی علیه ایران وضع کرده اند. در این راستا، هرکدام از این کشورها با بخشی از اپوزیسیون نیز دیدارهایی داشته‌اند. در سطح منطقه‌ای نیز تغییرات قابل کتمان نیست. دولت عراق عملاً در بی حفظ فاصله و نمایش استیضاح سیاسی خود از ایران است که برای این مهم به رقبای منطقه‌ای ایران بیشتر نزدیک شده است. عربستان گفتگوهای سیاسی با ایران را برای روشن‌تر شدن وضعیت ایران طولانی می‌کند و از سمت دیگر در حال عادی سازی روابط خود با اسرائیل است، سوریه و ترکیه در حال غلبه بر بی اعتمادی و آغاز روابط بعد از سال‌ها تخاصم و درگیری هستند. مهمتر از این‌که وزارت دفاع روسیه روز چهارشنبه هفتم دی ماه ۱۴۰۱ اعلام کرد و هم وزرای دفاع روسیه، سوریه و ترکیه نشست سه‌جانبه‌ای در مسکو برگزار و درباره راه‌های حل بحران سوریه مذاکره کرده اند. این دیدار بدون حضور ایران بوده و این نگرانی را تا حدودی ایجاد کرده که چه بسا شاهد شکل‌گیری تروئیکای بوری در وزن ایران به موازات «روند آستانه» باشیم که تهران هم در آن نقش آفرینی می‌کرد.

از سوی دیگر، به رغم برخی حمایت‌ها از طالبان، روابط ایران و گروه حاکم بر افغانستان هرگز چشم انداز مثبتی ندارد و مزاحمت‌های مرزی طالبان و نیز موضع‌گیری‌های نامناسب این گروه حکایت از یک چشم انداز مبهم و پر تنش دارد. همچنین جمهوری آذربایجان نیز تقریباً به طور روزانه به مذاکرات سرزمینی ایران اهانت می‌کند. این وضعیت در روابط همسایگی ایران در شرایطی است که دولت آقای رئیسی اولویت خود را در بهبود روابط با همسایگان اعلام کرده بود و هم اکنون ارتقا روابط با همسایگان را جز دستاوردهای دولت خود می‌داند.

در حال حاضر وضعیت داخلی کشور به سبب اوضاع نامناسب اقتصادی و رخندهای اجتماعی با مشکلات زیادی روبرو است و فضای کُنشگری کشور در سیاست خارجی نیز در دو سطح بین المللی و منطقه‌ای محدود شده است. واضح است که در چنین شرایطی سیاست‌انکار و نادیده انگاری و با کوچک شماری آن‌ها نمی‌تواند گره از کار باز کند. ایران برای خروج از این وضعیت نیازمند پذیرش کاستی‌ها و ناآرامی‌های هم در سطح ساختار و هم در سطح کارگزار است تا بتواند بر این فضای ویژه که محیط کنش بین المللی ایران را مختل کرده است غلبه کند. فوری‌ترین اقدام در عرصه خارجی احیای برجام و در داخل ایجاد سازوکاری است که روابط ملت – دولت را بهبود ببخشد. موضع گیری ها، اقدامات و تحولاتی که در سطح بین المللی و منطقه‌ای در ارتباط با ایران رخ می‌دهد بیان می‌کند که اگر تلاش مضاعفی برای خروج از این وضعیت انجام نشود در آینده ممکن است تبدیل به گره‌های کوری شوند که باز کردن آن‌ها به راحتی ممکن نباشد.

رویداد

درخواست ضد ایرانی پارلمان هلند

از اتحادیه اروپا

رهبان احزاب اکثریت پارلمان هلند در نامه‌ای مشترک، خواستار اعمال بسته تحریمی جدید اتحادیه اروپا علیه ایران شدند.
به گزارش ایسنا به نقل از شبکه بلومبرگ، رهبان‌د حزب پارلمان هلند از اتحادیه اروپا خواستند که با یک بسته تحریمی جدید، فشار بیشتری علیه ایران اعمال کند.

رهبان این احزاب که نماینده اکثریت پارلمان هلند هستند، در نامه‌ای مشترک که در روزنامه فولکس کرانت منتشر شده است، پیشنهاد کرده‌اند که سپاه پاسداران ایران در فهرست تروریستی اتحادیه اروپا قرار بگیرد و مقامات ارشد ایران و خانواده‌هایشان به دلیل آن‌چه «تخف حقوق بشر» عنوان شده است، تحریم شوند.

این درخواست پس از طرح مشابه پارمان هلند که در ماه دسامبر تأیید شد و پیش از نشست وزرای امور خارجه اتحادیه اروپا در اواخر ژانویه مطرح می‌شود.

پارلمان این کشور، در ماه‌های گذشته با مطرح کردن اظهاراتی مداخله‌جویانه درباره امور داخلی ایران، از دولت این کشور خواسته بود که لغو عضویت ایران در کمیته وضعیت زنان سازمان ملل را پیگیری کند.